

Naše dovolená v Jižní Dalmacii 2011

Ve dnech 1. 7. - 15. 7. 2011 se uskutečnila naše dovolená v Chorvatsku v sestavě čtyř dospělých a čtyř dětí. Pšenícovi: Hanka a Zdeňek, Marek a Tomášek, Perničtí: Sabina a Dušan, Lada a Nela. Přestože jsme se domluvili, kam vlastně pojedeme asi dva dny před odjezdem, tak byly naše dvě posádky (Pšenícovi + Perničtí) velmi rychle připraveni. Asi dva měsíce předem jsme plánovali vyjet do Řecka, ale tamní politicko-ekonomická situace nás tehdy odradila. Jsme ale tomuto rádi, protože jsme zase o něco chytřejší a tak již víme jak se připravit (i psychicky) na tak dlouhou cestu. Tato dovolená byla jakási příprava.

V pátek 1. 7. jsme vyjeli v 15h z Rožnova pod Radhoštěm, konkr. od Benziny, kde jsme si dali sraz směr Maďarsko. Přes hraniční přejezd v Komárom a na dálnici, obchvatem kolem Budapešti, a dále na Balaton. To se jelo velmi dobře až do pozdních večerních hodin. Na spodním konci Balatonu se ale sjelo na Marcali (silnice č.E661) a to začalo pravé dobrodružství, přes cestu nám skákali statní jeleni.

Naštěstí jsme vyvázli z tohoto bez úhony, ale značně vyčerpáni a tak při tankování ve městě Barcs (H) na místní čerpací stanici, se chlapi domluvili s „čerpádlářem“ a zůstali jsme tam nocovat.

V sobotu 2.7 v 8 hodin byl odjezd směrem Stara Gradiška (HR) – Gradiška (BiH) - Banja Luka - Mostar – Metković (HR). Dosud najeto 1113 km. Musím říci, projížděli jsme opravdu překrásnou panenskou přírodou, serpentinami nahoru a potom zase dolů, bylo to skoro nekonečné. Klobouk dolů před řidiči (Zdeňkem a Dušanem), vůbec jsme se jim nedivily, že zpátky už tudy jet nechtěli©. Na Jadranské magistrále jsme se nacházeli na úrovni poloostrova Pelješac, a protože bylo už kolem 19 hodiny, chtělo to camp. Neměli jsme nic

v záloze, ale už se na nás usmívaly směrníky do campu Prapatno, který byl nedaleko. Když jsme tam dojeli, byli jsme příjemně překvapeni, že hned na první pokus se nám tak dařilo. Camp čistý, moderní, velmi příjemná obsluha v recepci, blízko písčité malé pláže, kde pohodlně ve vodě dosáhli na zem i naši nejmenší. I cena byla přijatelná a tak jsme se tam utábořili na dva dny. Bohužel voda byla zatím studená (před tím dost dlouho zima).

Jeli jsme tedy na výlet po poloostrově Pelješac až do Orebiče (cca 40km?). Někdo měl zase neplánovaný nápad. Všichni se shodli, že bychom mohli trajektem i s auty (finančně to nevyjde o moc víc cca 92,-KN i s autem). Chlapi měli alespoň nějaký zážitek, když se najíždí na trajekt. Ten se dokonce se s námi při zpáteční cestě naboural, ale byl jen promáčklý). Na ostrově Korčula jsme si prohlédli starobylé městečko Korčula a zajeli na známou pláž Lumbarda, která směřuje na otevřené moře.

V úterý 4. 7 jsme vstávali do deště. Chtěli jsme sice ještě v campu Prapatno pobýt, vzhledem k tomu jak byl luxusní, ale věnovali jsme tento nevlídný den raději cestě dále. Měli jsme totiž teprve cíl naší dovolené před sebou, alespoň jsme si to mysleli. Naším cílem totiž původně byla rep. Černá hora. Jeli jsme tedy k hraničnímu přechodu, a už tam nás to mělo odradit, když nás místní chtěli ošidit o ?? euro. Naštěstí máme sebou Zdeňka, který pozná autobus od osobního vozidla s přívěsem. Neodradila nás ani ta špína kolem. Asi nejlepší zážitek máme z převozu (tam i zpět) kotorským zálivem (Boka Kotorská). Přijeli jsme do campu, který chválí řada rožnováků, camp se jmenoval Jaz, my jsme ale spíše říkali ďas. Bylo to blízko Budvy, tu jsme už ale neviděli. Otočili se a jeli zpět do Chorvatska. Tento „poznávací“ výlet nás stál 40eur, ale byli jsme rádi, že jsme zpět v Dubrovniku, kde jsme si dali sice jen večeři, viděli noční město, ale stálo to za to. Nevěděli kam se upíchnout, campy nám přestaly vyhovovat (finančně atd.), tak značně znaveni, nevidíc již na cestu, jsme sice neradi museli zůstat nocovat na odpočívadle.

Ve středu 6. 7 ráno odjíždíme brzy k pobřeží, k městu Blace a zoufalí zkusíme camp jménem RIO, uprostřed polí, ale u moře. Tam nás překvapili dobrou cenou, že jsme Češi (15euro/noc celá posádka) a ještě byla pračka „all inclusive“☺. Voda má 30°C, ostrůvky kam se podíváš, pěkné.

V sobotu 9. 7 jsme se ale těšili na něco jiného, proto to chtělo plán. Domluvili jsme se tedy, že pojedeme jako směrem do ČR a ještě si někde zbytek dní užijeme. Jeli jsme tedy až do Podgory, do campu, jen pro představu, sjíždí se uličkami úzkými s úhlem 30%, ale camp nám tam nevyhovoval. Opět nocování „na divoko“, na dálnici u Splitu.

V neděli 10.7 ráno jsme sjeli do Trogiru na ostrov Čiovo, kde jsme našli perfektní camp (všem doporučuji) Labadusa. Starobylé hradní město Trogir je velmi pěkné.

Ve čtvrtek 14.7 jsme se začali chystat na cestu. Počet volných dní se nám pomalu zkracoval, také jsme chtěli stihnout ještě naše přátele na srazu karavanistů ve Vincově lese SK a těšili se domů. Nocujeme zase na dálnici u Zagrebu.

V pátek 15.7 v 9h vyrážíme přes Maďarsko směr SK. Celkem najeto 2907 km.

Více fotografií z naší dovolené si můžete prohlédnout kliknutím [ZDE](#)

Sabina Pernická
Říjen 2011

ROŽNOV POD RADHOŠTĚM
ČESKÁ REPUBLIKA